

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/80/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714010288
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5714010288.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Vladimíra Sučika, na neverejnom zasadnutí konanom 14. júla 2015 prejednal sťažnosť podanú odsúdeným T. Q. proti uzneseniu Okresného súdu Martin, č.k. 2Nt/21/2014-43 z 21.4.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného T. Q. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Martin uznesením, č.k. 2Nt/21/2014-43 z 21.4.2015 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného T. Q. na povolenie obnovy konania z 28.2.2014, doplnený 26.5.2014, v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Martin pod sp.zn. 13T/177/2009, v ktorej bol rozsudkom Okresného súdu Martin, sp.zn. 13T/177/2009 zo 17.6.2010, právoplatným 3.7.2010, uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 188 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 20 rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie podrobne odôvodnil, pričom dospel k záveru, že oproti pôvodnému konaniu a rozhodnutiu nevyšli najavo, ani súdu neboli predložené žiadne také skutočnosti a dôkazy, ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom odsúdeného, alebo uložený trest by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. Súd konajúci o návrhu na povolenie obnovy konania nemôže bez ďalšieho prehodnocovať právnu kvalifikáciu v pôvodnom rozhodnutí, a preto návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania v celom rozsahu zamietol.

Zo zápisnice o verejnom zasadnutí z 21.4.2015 vyplýva, že po vyhlásení uznesenia a poučení o možnosti opravného prostriedku prítomná prokurátorka uviedla, že sa vzdáva práva podať sťažnosť, a odsúdený uviedol, že podáva sťažnosť voči vyhlásenému uzneseniu.

Súdu prvého stupňa boli 23.4.2015 prostredníctvom obhajkyne doručené dôvody sťažnosti odsúdeného T. Q., pričom v podstatnom svoju sťažnosť odôvodnil nasledovne:

„Za relevantné dôvody obnovy konania vo vyššie uvedenej trestnej veci uvádza obhajoba nasledovné skutočnosti:

- ods. T. Q. chce poukázať najmä na to, že predchádzajúcich trestných činov sa dopustil ako mladistvý, ako mladistvý vykonával aj trest a celkom si neuvedomoval závažnosť dôsledkov konania. Samotný súd tieto skutočnosti uvádzal v odôvodnení rozsudku a taktiež skutočnosť, že dôsledky týchto trestných činov neboli zvlášť závažné. Všetky tieto skutočnosti úprimne oľutoval a je presvedčený, že sa už nedopustí žiadnej protiprávnej činnosti. Ods. T. Q. navrhoval, aby súd znovu prejudiciálne posúdil otázku zahladenia odsúdenia za predchádzajúce trestné činy, ktoré spáchal ako mladistvý a bol za ne odsúdený ako mladistvý,

- výpovede jednotlivých obžalovaných T. Q., Y. J., H. F. a J. F. si navzájom nekorešponujú, dokonca si navzájom v podstatných okolnostiach odporujú, čo vzbudzuje pochybnosti o ich dôveryhodnosti, čo konštatoval súd aj v odôvodnení rozsudku č.k. 13T 177/2009-319 zo dňa 17.6.2010 (str. 11 rozsudku),
- z rovnakého dôvodu aj konfrontácie vykonané v prípravnom konaní, a preto ods. T. Q. navrhoval, aby boli vykonané priame konfrontácie medzi ním a jednotlivými obžalovanými a poškodenými,
- odsúdený poukazoval aj na sťažnosť obžalovaného Y. J., ktorú podal v rámci prípravného konania na vyšetrovateľa PZ (ČVS: ORP-577/OVK-MT-2009) a v spise sa nenachádza a nie je o nej vykonaný žiadny záznam,
- ods. T. Q. tvrdí, že bol na obž. Y. J. pri výsluchu dňa 11.8.2009 vyvíjaný zo strany polície nátlak, aby vypovedal, že pri skutku (poškodený S.) bol prítomný aj T. Q., a má za to, že zo strany orgánov činných v trestnom konaní boli zanedbané povinnosti pri vykonávaní jednotlivých vyšetrovacích úkonov - rekonštrukcia, rekognícia, konfrontácie, krížový výsluch,
- ods. T. Q. poukazuje aj na stav poškodeného F. S., ktorý bol pod vplyvom alkoholu a zrejme aj omamnej látky, čiže jeho výpoveď nemôže byť vierohodná. Nasvedčuje tomu aj skutočnosť, že poškodený F. S. mal záujem zaobstarať si omamné látky.,
- keďže výpovede jednotlivých obžalovaných navzájom nekorešponujú a nie sú dôveryhodné, obhajoba navrhuje vypočuť všetkých obžalovaných, svedkov a poškodených, poukazuje najmä na zmenenú výpoveď poškodeného F. S. na hlavnom pojednávaní oproti jeho výpovedi z prípravného konania a tiež na skutočnosť, že poškodený K. U. obž. T. Q. neopoznal a ani neusvedčil zo spáchania skutku v 1. bode obžaloby.

Obhajoba navrhuje, aby Krajský súd Žilina preskúmal uznesenie Okresného súdu Martin, sp.zn. 2 Nt/21/2014 zo dňa 21.4.2015, toto uznesenie zrušil a aby vo veci sám rozhodol tak, že vyhovie návrhu ods. T. Q., nar. XX.XX.XXXX na povolenie obnovy konania, alebo uložil Okresnému súdu Martin, aby vo veci sp.zn. 2Nt/21/2014 znovu konal a rozhodol.“

V súdnom spise sa nenachádza vyjadrenie príslušného prokurátora k dôvodom sťažnosti odsúdeného T. Q..

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd, ako nadriadený orgán, v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Tr. por., v ktorom je vyjadrený obmedzený revízny princíp, po tom, ako nezamietol sťažnosť z dôvodov uvedených v § 193 ods. 1 písm. a) alebo b), na základe sťažnosti preskúmal napadnuté výroky uznesenia, a to zo všetkých hľadísk, bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú alebo nie sú v sťažnosti uvedené, a jednak správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutých výrokov uznesenia. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky, či v celom konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali predpoklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných mimotrestných právnych predpisov, ktoré sú súčasťou právneho poriadku, lebo právo nemôže byť založené na neprávne.

Sťažnosť proti uzneseniu o návrhu na povolenie obnovy konania je prípustná v súlade s ustanoveniami § 185 ods. 1, 2 Tr. por., § 402 ods. 3 Tr. por., bola podaná oprávnenou osobou v zmysle § 186 ods. 1 Tr. por. a v lehote stanovenej § 187 ods. 1 Tr. por.

Nadriadený súd je toho názoru, že napadnuté uznesenie obsahuje všetky zákonom stanovené kritériá z hľadiska jeho formy a obsahu. Uznesenie je presvedčivé, zrozumiteľné a neponecháva nadriadenému súdu otvorenú žiadnu otázku, ktorú by bolo potrebné riešiť. Nadriadený súd si osvojuje dôvody napadnutého uznesenia, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, a považuje za nadbytočné správne závery súdu prvého stupňa vo svojom rozhodnutí opakovať, a to preto, lebo v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého stupňa a nadriadeného súdu tvoria jednotu a v prípade, ak si nadriadený súd osvojuje správnosť záveru napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, je potom jeho úlohou zamerať sa na riešenie sťažnostných námietok odsúdeného a jeho obhajcu. Nadriadený súd na tomto mieste zdôrazňuje, že skutočnosť, že súd prvého stupňa nehodnotí vykonané dôkazy podľa predstáv odsúdeného T. Q., bez ďalšieho nie je dôvodom pre záver, že napadnuté uznesenie je nezákonné a nespravodlivé.

Podľa súdnej praxe (Rt 72/1980) dôkazom súdu predtým neznámym môže byť okrem dôkazu doteraz nevykonaného aj dôkaz v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom, ako napr. výpoveď svedka, ktorý v konaní o obnove v podstatných bodoch zmení svoju výpoveď, v ktorom prípade však musia byť predmetom hodnotenia aj dôvody, na základe ktorých došlo k obsahovej zmene výpovede. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisu, a to ani vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa zmýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil (Rt 6/1997). V konaní o povolení obnovy konania však súd nemôže preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod. (Rt 35/1988). V konaní o povolení obnovy konania nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní (Rt 6/1997).

Rozsudok súdu prvého stupňa, ktorý je napadnutý návrhom na povolenie obnovy konania ako mimoriadnym opravným prostriedkom, má oporu v dôkazoch, ktoré súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní. V predmetnej veci ani krajský súd žiaden z dôvodov uvádzaných odsúdeným v jeho návrhu na povolenie obnovy konania v jeho trestnej veci, vedenej na Okresnom súde Martin pod sp.zn. 13T/177/2009, z rovnakých dôvodov ako súd prvého stupňa nevyhodnotil ako novú skutočnosť a ani dôkaz s novým obsahom. Skutočnosť, že sa súdený skutok stal, ako bolo uvedené v odsudzujúcom rozhodnutí a spáchal ho práve odsúdený, nebola, a to ani s časovým odstupom, spochybnená. S argumentáciou odsúdeného v tomto smere sa už náležitým spôsobom vysporiadal okresný súd, ktorý rozhodol správne, keď jeho návrh na povolenie obnovy konania zamietol.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o opravnom prostriedku a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúma v opravnom konaní. Nadriadený súd zdôrazňuje, že sťažovateľ v prevažujúcej miere primárne namieta hodnotenie dôkazov vykonaných súdom prvého stupňa v základnom konaní. Sťažnosť je v podstate založená na opakovaných dôvodoch uvedených odsúdeným v konaní o povolenie obnovy konania, s ktorými sa už náležitým a dostatočným spôsobom vysporiadal súd prvého stupňa, v dôsledku čoho nepovažoval nadriadený súd za potrebné ich inými slovami opakovať.

Krajský súd zdôrazňuje, že jedným zo základných prvkov vlády práva je princíp právnej istoty, ktorý okrem iného vyžaduje, aby v prípade, keď súdy rozhodnú vo veci s konečnou platnosťou, ich rozhodnutie nebolo viac spochybňované. Tento princíp neumožňuje stranám konania, aby sa dožadovali obnovy konania iba z dôvodu opätovného prejednania a nového rozhodnutia vo veci. Samotná možnosť existencie dvoch názorov na vec nie je dôvodom pre opätovné preskúmanie veci. Odklon od tohto princípu je odôvodnený iba v prípadoch, keď sa vyskytnú okolnosti podstatného a naliehavého charakteru. Právomoc vyšších súdov zrušovať alebo meniť právoplatné a záväzné súdne rozhodnutia by mala byť vykonávaná na účely nápravy základných väd. Táto právomoc musí byť vykonávaná tak, aby bola v čo najvyššej možnej miere dodržaná spravodlivá rovnováha medzi záujmami jednotlivca a potrebou zabezpečiť efektívnosť súdneho systému.

Krajský súd konštatuje, že o takýto prípad sa v konaní o návrhu odsúdeného T. Q. na povolenie obnovy konania nejedná.

Podľa výsledkov prieskumu napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo, nadriadeným súdom neboli zistené také pochybenia pri aplikácii práva hmotného a procesného okresným súdom, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého uznesenia, a preto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. krajský súd sťažnosť odsúdeného T. Q. zamietol, pretože nie je dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.